

Soči – brána do (s)nových světů

RUSKÁ RIVIÉRA SE CHYSTÁ VYUŽÍT SVOU ŠANCI

Po tom, co Mezinárodní olympijský výbor rozhodl, že pořádání XXII. zimních olympijských her v roce 2014 dostane ruské město Soči, stalo se toto černomořské letovisko pro Rusy „bránou do budoucnosti“. Alespoň tak zní motto jejich her.

Díky své poloze – na pobřeží Černého moře a na západním úpatí Kavkazu u hranic s Gruzii – je Soči považováno také za bránu do Euroasie. Rusové však Soči přezdívali hlavně „ruská riviéra“, protože se sem jezdí „ohřát“. Když je v lednu nebo v únoru v Moskvě minus čtyřicet, tady se teploty pohybují okolo tří stupňů pod nulou. Od května do října zase zdejší klima s teplotami okolo 26 stupňů Celsia umožňuje koupání v Černém moři.

Ve třicátých letech se jezdilo do Soči rekreovat i Stalin. Z jeho letního letoviska je dnes hotel a za cenu 300 dolarů na noc zde můžete posejdit v diktátorově jídelně, zaplavat si v jeho bazénu nebo se vyspat v jeho ložnici. Interiér zůstal z velké části v původní podobě, jen nábytek byl v 60. a 70. letech vyměněn.

Větší než Moskva

Soči zabírá na černomořském pobřeží pouze 7kilometrový pás, ale tzv. Velké Soči se táhne od Tuapse až po hranici s Gruzii v délce zhruba 150 kilometrů. Celková aglomerace, zahrnující Adlerský, Chostinský, Centrální a Lazarevský okres, je rozlohou přesahující tři a půl tisíce kilometrů čtverečních největší v Rusku – 3,5 krát větší než Moskva.

Historie byla v této strategické přímořské oblasti poměrně bouřlivá. Od 6. do 15. století získali nadvládu nad územím Abcházci, kteří zde založili křesťanské království Egrisi, později zničené nájezdy kočovných kmenů ze Střední Asie. Západní zeď baziliky z 11. století, kterou zde křesťané vybudovali, se ale

FOTO: HTTP://SOCHI2014.COM

zachovala jako součást městského opevnění čtvrti Loo. Od 15. století kontrolovali pobřežní pás u Černého moře místní kmeny, ale formálně náleželo k Osmanské říši. Rusům připadla tato oblast po rusko-turecké válce v roce 1829. V první polovině 19. století pak museli o své nově nabyté území bojovat s Čerkesy.

Stalin versus antika

V architektuře města se mísí neoklasický sloh se stalinskou architekturou. Ta vás přivítá hned při příjezdu na železniční nádraží, jehož budova byla postavena roku 1952.

K estetickým principům antiky se naopak hlásí Zimní divadlo s korintským sloupovým řádem, postavené ve 30. letech 20. století, a Muzeum umění z roku 1939, považované za mistrovské dílo architekta Ivana Žoltovského. Po pádu komunistického režimu město sice získalo nový, kapitalistický nátěr, ale pod ním zůstaly výdobytky sovětské minulosti. Za přepychovými hotely a honosnými restauracemi se

stále krčí oprýskané činžáky a bývalé ozdravovny pro pracující. Je jasné, že než se Soči stane důstojným pořadatelským městem, spolyká miliardové investice.

Kdo není pro OH?

Do Soči každoročně jezdí přes dva miliony turistů. Město se na svých stránkách chlubí 200 slunnými dny v roce a lyžařským střediskem Krasnaja Poljana, budoucím střediskem OH s celoroční zásobou sněhu. To ale nemusí kvůli teplému počasí

Informace

Nejllepší je letět do Moskvy a odtud na letiště Adler v Soči. Do ruské metropole létá řada společností (Lufthansa, Swiss Airlines, Air France aj.) včetně ČSA. Z Moskvy do Soči převáží turisty ruská společnost Aeroflot. Druhá cesta vede přes Petropograd, kam létají hlavně ČSA.

Západní Kavkaz je místem výskytu endemických rostlin a původním domovem poddruhu vyhynutého bizona kavkazského.

v nižších polohách stoprocentně platit, i když je ruská riviéra takřka na dohled nejvyšší hory Evropy Elbrusu (5642 m).

Subtropické podnebí zde dovoluje vyrůst rozmanitá vegetace, která je pod ochranou

celé řady národních parků, například Národního parku Soči. Zdejší chráněným oblastem ovšem v současné době hrozí, že padnou za oběť výstavbě sportovních středisek pro OH. Proti tomu se bouří ruské ekologické organizace a zdá se, že právem. Roku 1999 byla totiž oblast Západního Kavkazu zapsána na listinu světového dědictví UNESCO. Území o rozloze 275 hektarů je jednou z nejrozsáhlejších horských oblastí Evropy, kterou dosud nestačil člověk zpusťřit. ■ (red)